

РЕШЕНИЕ

№ 161/13.04.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Монтана в съдебно заседание на тринадесети март през две хиляди и двадесета година в състав :

Председател : ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ

Членове: СОНЯ КАМАРАШКА

БИСЕРКА БОЙЧЕВА

при секретар   Петя Видова
на прокурора   Олег Димитров
Адм.дело №48/2020г. по описа на
Административен съд Монтана

и с участието
разгледа

Производството е по реда на чл.185 от Административно процесуален кодекс (АПК) във вр. с чл.191 от АПК

Образувано е по повод Протест на Прокурор в Окръжна Прокуратура Монтана, с който се иска да се бъдат отменена като незаконосъобразна разпоредбите на чл.41, ал.1, ал.2, ал.6, ал.8 и ал.9 и чл.42, т.2 в частта „...и в размер на 0.70 лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона от Наредба №1 за определяне размера на местните данъци и такси на Община Чипровци (Наредбата). В протеста се поддържа, че протестираните разпоредби от Наредбата противоречат на по-висок по степен нормативен акт, което налага като незаконосъобразни да бъдат отменени, като се претендира и присъждане на разноски по делото.

Ответника не взема становище по протеста.

Представителят на Окръжна Прокурора дава заключение, че протеста е основателен и следва да бъде уважен изцяло при доводите изложени в него, като моли да се присъдят разноски в полза на Окръжна прокуратура Монтана.

Настоящият състав на Административен съд Монтана, като взе в предвид развитите доводи в протеста, доводите на страните, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна уредба намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.186, ал.2 от АПК, прокурора може да подава протест срещу подзаконов нормативен акт, а съгласно чл.187, ал.1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорвани без

ограничение във времето, тоест протеста на Прокурор в Окръжна Прокуратура Монтана е процесуално допустима. Разгледан по същество е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

Настоящата съдебна инстанция, въз основа на събраните доказателства, като взе предвид становищата на страните, формира следните правни изводи по същество на спора:

Общият принцип, регламентиран в чл.15, ал.1 от ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт, трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен което означава, че съдебният контрол за законосъобразност на оспорените текстове на Наредбата, следва да обхване преценката дали регулираните с тях обществени отношения са в съответствие с нормативните актове от по-висока степен.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.41, ал.1 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.41, ал.1 от Наредбата е прието размера на данъка да се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, който се умножава с коефициентите, определени в чл.55 от Закона за местните и данъци и такси (ЗМДТ). Така действащата разпоредба на подзаконовия акт противоречи на действащата редакция на чл.55, ал.1 от ЗМДТ, съгласно която за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по формула, която е описана изчерпателно. Действащата разпоредба на чл.55, ал.1 от ЗМДТ е предвидила, че публичното вземане се състои от два компонента – имуществен и екологичен, като законодателя е възприел, че имуществения компонент е част от формирания данък, което следва да се приеме за несъответствие на подзаконовия акт с акт от по-висока степен.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.41, ал.2 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.41, ал.2 от Наредбата е прието, че данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери: 1. Товарно ремарке – 5, 00 лева; 2. Къмпинг ремарке – 10,00 лева. Така разписаната разпоредба се явява в противоречие с разпоредбата на чл.55, ал.2 от ЗМДТ, съгласно която общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размери посочени изрично. В случая в материалния закон е предвидено, че данъка се определя не за ремаркета вообще, а за тези от тях които са с техническа допустима маса не повече от 3,5 тона, което води до извода, че подзаконовия акт на органа на местното

самоуправление е противоречие с разпоредба на нормативен акт с по-висока степен.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбите на чл.41, ал.6 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.41, ал.6 от Наредбата е предвидено, че данъкът за товарен автомобил до 12 тона технически допустима максимална маса е размер на 10,00 лева на всеки започнат тон товароносимост. Така приетия текст от органа на местното самоуправление е в противоречие с разпоредбата на действащата разпоредба на чл.55, ал.6 от ЗМДТ, която предвижда, че общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост. Регламентацията, която е приета с чл.41, ал.6 от Наредбата е в противоречие с по-висок по степен нормативен акт, което е видно при сравнение на двата текста, тоест налице е незаконосъобразност на протестираната разпоредба, която е приета от органа на местно самоуправление.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбите на чл.41, ал.8 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.41, ал.8 от Наредбата е прието, че данъкът на специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и др.), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбуси, е в размер от 50, 00 лева. Така разписаната разпоредба на подзаконовия нормативен акт е в противоречие с действащата редакция на разпоредбата на чл.55, ал.8 от ЗМДТ, която предвижда, че общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, в размер от 50 до 250 лв. В случая с последната редакция на чл.55, ал.8 от ЗМДТ е отпаднало изчерпателното описание на специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари, което налага извода, че към момента подзаконовия акт е в противоречие с действащия материален закон, който урежда тази материя.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбите на чл.41, ал.9 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.41, ал.9 от Наредбата е прието, че данъкът на автокрановете с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40

тона е в размер 100, 00 лева. Така разписаната разпоредба на подзаконовия нормативен акт е в противоречие с действащата редакция на разпоредбата на чл.55, ал.8 от ЗМДТ, която предвижда, че общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, в размер от 50 до 250 лв. В случая с последната редакция на чл.55, ал.8 от ЗМДТ е отпаднало изчерпателното описание на специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари, което налага извода, че към момента подзаконовия акт е в противоречие с действащия материален закон, който урежда тази материя.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.42, т.2 в частта „...и в размер на 0,70 лева за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона“ от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

В разпоредбата на чл.42, т.2 от Наредбата е предвидено, че данъкът за плавателни средства е в размер за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер 1, 00 лева за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,70 лева за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона. Така действащите разпоредби на подзаконовия акт, който е приет от органа на местното самоуправление, противоречи в протестираната му част с разпоредбата на чл.56, т.2 от ЗМДТ, която предвижда, че общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер от 1 до 3 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер от 0,10 до 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона. При сравнение на текстовете на двата нормативни акта се установява, че предвидената стойност от 0,70 лева в действащата разпоредба на подзаконовия нормативен акт е извън предвидените от материалния закон стойности от 0,10 до 0,30 лева за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона, тоест налице е противоречие на подзаконовия акт с нормативен акт от по-висока степен.

При този изход на делото и направеното искане от протестиращия прокурор за присъждане разноски по водене на съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.1 АПК, ответника следва да бъде осъден да заплати в полза на Окръжна Прокуратура Монтана разноски по делото изразяващите се в разноски за платена държавна такса за публикуване на оспорването в Държавен вестник в размер на 20 (двадесет) лева.

Съобразно гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че протестираните разпоредби на чл.41, ал.1, ал.2, ал.6, ал.8 и ал.9 и чл.42, т.2 в частта „...и в размер на 0.70 лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона от Наредба №1 за определяне размера на местните данъци и такси на Община Чипровци са незаконосъобразни, което налага протеста да се уважи като основателен, предвид което на основание чл.193, ал.1 от АПК и чл.143, ал.1 от АПК Административен съд Монтана

РЕШИ

ОТМЕНЯ разпоредбите на на чл.41, ал.1, ал.2, ал.6, ал.8 и ал.9 и чл.42, т.2 в частта „...и в размер на 0.70 лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона от Наредба №1 за определяне размера на местните данъци и такси на Община Чипровци.

ОСЪЖАДА Общински съвет Чипровци да заплати на Окръжна Прокуратура Монтана разноски по воденото съдебно производство в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дни срок от съобщаването му на страните.

Съгласно чл.194 АПК, след влизането му в сила, настоящето съдебно решение подлежи на обявяване по реда, по който е обявена Наредба №1 за определяне размера на местните данъци и такси на Община Чипровци.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: